एवंभूतबिंबप्रदर्शनेकारणमाह स्वीयान्येवशांतान्यशांतानिचरूपाणि तत्रशांतरूपेषुइतरैरशांतैर्दैत्यादिभिः पीड्यमानेषुअनुकंपितःकृतानुकंपः आत्मायस्य अजोपिजातःआविर्भूतः महाभूतरूपेणनित्यसिद्धएवाग्निर्यथाकाष्ठेष्वाविर्भवतितद्वत् अजस्यजन्मनिहेतुः महान्महत्तत्वमंशःकार्यलेशोयस्याव्यक्तस्यतन्महदंशं तद्युक्तइति ॥१५॥ ननुकुतोऽसौपरावराणामीशःपारतंत्र्यप्रतीतेस्तत्राह द्वाभ्याम् मामप्येतद्दुर्वितर्क्यंदुर्घटंचखेदयति तदेवाह वसुदेवगेहेबंधनागारेयज्जन्मनोविडंबनम् अनुकरणम् नतुनृसिंहवदकस्मात् आविर्भावः कंसभयादिवनिलीयव्रजेवासश्च कालयवनादिरिपुभयादिवपुरान्मथुरायाः व्यवात्सीत् अपलायत् ॥ १६ ॥ एतच्चहरेश्वरितंस्मरतोममचेतः कर्मभूतं दुनोतिव्यथयति तदेवदर्शयति

स्वशांतरूपेष्वितरैःस्वरूपैरभ्यर्द्यमानेष्वनुकंपितात्मा ॥ परावरेशोमहदंशयुक्तोह्यजोऽपिजातोभगवान्यथाग्निः॥ १५॥ मांखेदयत्येतदजस्यजन्मविडंबनंयद्वसुदेवगेहे ॥ व्रजेचवासोऽरिभयादिवस्वयंपुराद्यवात्सीद्यदनंतवीर्यः ॥ १६ ॥ दुनोतिचेतःस्मरतोममैतद्यदाहपादावभिवंद्यपित्रोः ॥ तातांबकंसाद्दुरुशंकितानांप्रसीदतंनोऽकृतनिष्कृतीनाम् ॥ १७ ॥ कोवाअमुष्यांघ्रिसरोजरेणुंविस्मर्तुमीशीतपुमान्वीजिघ्रन्॥ योविस्फुरद्भ्रूविटपेनभूमेर्भारंकृतांतेनतिरश्चकार॥ १८ ॥ दृष्टाभवद्भिर्ननुराजसूयेचैद्यस्यकृष्णंद्विषतोपिसिद्धिः ॥ यांयोगिनःसंस्पृहयंतिसम्यक्योगेनकस्तद्विरहंसहेत ॥ १९ ॥ तथैवचान्येनरलोकवीरायआहवेकृष्णमुखारविंदम्॥ नेत्रैःपिबंतोनयनाभिरामंपार्थास्त्रपूताःपदमापुरस्य॥ २० ॥

यदाहेति हेतातहेअंबयुवांप्रसीदतम् प्रसादंकुरुतं नकृता निष्कृतिःशुश्रूषणंयैस्तेषांनोऽस्माकमितिबहुवचनंतुरामाद्यभिप्रायम् ॥ १७ ॥ ननुतर्ह्यनीश्वरएवकिंनस्यात् तवतुश्रद्धामात्रमेतत्तत्राहःत्रिभिः कोवाअंघ्रिसरोजेयोरेणुस्तमपिविजिघ्रन्सेवमानःपुमान् विस्मर्तुमीशीतशक्नुयात् विस्फुरन्भ्रूविटपः भ्रूलता सएवकृतांतस्तेन ॥ १८ ॥ नचतस्येश्वरत्वंसाधनीयंभवद्भिरपिदृष्टत्वादित्याह दृष्टेति यांसिद्धिंसम्यक्योगेनप्राप्तुमिच्छंति ॥ १९ ॥ आहवेयुद्धेपार्थस्यास्त्रैःपूताःनिष्पापाःसंतइति ॥ २० ॥